

standen i Ringkøbing Fjord, den var kun 3 Tommer over Havet i Gennemsnit, at det med Gennemsnitsvandstanden ikke har synderlig Værdi. Nogen har det selvfølgelig. Dette at faa Vandstanden sænket om Sommeren, og navnlig i Højbjergningstiden, kan have Værdi, men i øvrigt betyder Gennemsnitsvandstanden ikke meget, for det kan godt være, at Gennemsnitsvandstanden i Øjeblikket efter Aabningen af Hvide Sande-Kanalen er endnu lavere end før, og deraf vil det ærede Medlem dog ikke slutte, at saa er der mindre Fare for Oversvømmelse, end hvis Gennemsnitsvandstanden var højere. Det er ikke Gennemsnitsvandstanden, det kommer an paa, naar Talen er om Fare for Oversvømmelse, denne Fare har tidligere været til Stede og vil blive til Stede, hvad enten vi lukke ved Hvide Sande eller ej. Den største Fare for Oversvømmelse kommer fra Opstuvning i Fjorden. Jeg er i saa Henseende saa heldig at kunne henvise til en Udtalelse af den Kommissionsbetænkning, som Flertallet henviser til, Kommissionsbetænkningen af 1900. Denne Kommission siger: „De meget store Oversvømmelser bevirkes ikke ved Højvande i Havet, ej heller ved Tilførsel af Landvand, men derimod i første Linie ved nordlige og vestlige Vindes Paavirkning paa den store Vandflade i Fjorden.“ Ja derfra komme de største Oversvømmelser, og nu have vi faaet paavist ved Udtalelser fra Vandbygningssvænset, som findes i Udvalgets Betænkning, at hvis Profilet ved Hvide Sande blev indsnævret, som det er foreslaaet, og hvis det bliver befæstet, vil den Stigning, som fremkommer paa Grund af Hvide Sande-Kanalen, kun andrage 0,64 Meter, og det betyder ikke synderlig meget. Det, der betyder meget mere, er selve Opstuvningen i Fjorden.

Jeg tillod mig i Gaar at rette en Del Kritik imod den Fremstilling, som var givet af Flertallet i Betænkningen, og jeg havde ventet, at navnlig det ærede Medlem fra Kerteminde (Eduard Larsen), som har skrevet denne Betænkning, havde taget til Genmæle mod mine Udtalelser og mod dette, at jeg havde paavist, at der paa forskellige Punkter var Urigtigheder i Betænkningen. Det ærede Medlem kom imidlertid ikke meget ind derpaa. Jeg antager,

det var, fordi han vel maatte erkende, at der virkelig var saadanne Urigtigheder i Betænkningen. Det ærede Medlem havde blandt andet tilladt sig i Betænkningen at henvise til Erklæringer fra Magister Mentz og Ingeniør Claudi Westh, som han vilde tage til Indtægt for sit Standpunkt. Ved at oplæse Udtalelser navnlig af Magister Mentz og ved at henvise til Ingeniør Claudi Westh, der staa som Medforslagsstillere til Hvide Sande-Kommissionens Forslag, paaviste jeg i Gaar, at det ærede Medlem er ganske uberettiget til at tage dem til Indtægt for sig. Flertallet, som sammen med det ærede Medlem har underskrevet Betænkningen, er for saa vidt medansvarlig, men jeg lægger dog det største Ansvar paa det ærede Medlem fra Kerteminde for disse Urigtigheder, disse Uhyrligheder — kan jeg godt sige —, som findes i denne Betænkning. Vi vilde jo skynde os, og jeg kan derfor meget godt undskylde, at andre Medlemmer indenfor Flertallet ikke paa alle Punkter have været opmærksomme paa disse Urigtigheder, som det ærede Medlem har fremført.

Det ærede Medlem vilde ogsaa paa staa, at Fiskeriet i Fjorden ikke var taget til, han vilde endog give det Udseende af, at der nu var en Nedgang i Fiskeriet. Han siger: „Om det i Virkeligheden betyder en Forøgelse i Udbyttet af Fiskeriet, kan i et saa kort Aaremaal (siden 1910) slet ikke afgøres; den sidste Fiskeriberetning gør det tvivlsomt.“ Jeg paaviste ved Hjælp af de Tal, som findes i selve den Betænkning af Fiskeriinspektøren, som er tilstillet Udvalget, at denne Paastand af Flertallet er urigtig, idet der tværtimod har været en meget betydelig Stigning i Fiskeriet. Det ærede Medlem fra Vardø (S. Sørensen) vilde nu for lidt siden forsøge igen at gøre gældende, at der havde været en Nedgang i Fiskeriet det sidste Aar. Det er det mærkelige ved det ærede Medlem fra Vardø, thi han ved meget vel, og der er gjort opmærksom paa det i Bilaget til Betænkningen, idet Fiskeriinspektøren bemærker, at der ved Opgørelsen af Fiskerudbyttet for 1910 er begaaet en Fejl, og han anslaaer denne Fejl til et Beløb af 30,000—50,000 Kr. for meget. Ved Finanslovens tredie Behandling var det